No. 106. 1845.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 3 September.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— In Brunswijk zag men onlangs bij een bakker brood, dat veel grooter was, dan het gewone. Het volk stroomde derwaarts om den milden bakker zijn brood af te koopen. — Te huis was het brood zoo wel op het gezigt als op de schaal gebragt noch grooter, noch zwaarder dan dat van andere bakkers. En nu bleek het, dat de man vergrootglazen in zijn winkel had aangebragt.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 28. Augustus. Men verneemt uit Algiers, dat de maarschalk *Bugeaud* van een nieuw ontwerp is bevallen. Hij wil namelijk het systeem van militaire kolonisatie in 't groot invoeren en heeft in dezen zin aan al de korps-oversten eene circulaire gezonden. De soldaten, die planters of kolonisten in Afrika zouden willen worden, zouden naar Frankrijk gaan, om er ten koste van den Staat te trouwen. Bij hunne terugkomst in Algerië zouden zij een gebouwd huis, met landen en vee bekomen, en gedurende drie jaren hunne soldij met wapens en kleederen mogen behouden, maar zij zonden ook aan de krijgstucht moeten onderworpen blijven. Twee jaren na de daarstelling der civiele kolonisatie, zouden zij hunne eigendommen mogen verkoopen. De uitvoering van dit plan zou de beuzeling van 350 millioenen kosten! Geen wonder, dat sommige dagbladen er tekst uit nemen, om tegen den gouverneur-generaal van Algerië de ongerijmdste zaken aan te voeren. Naar hun zeggen, zou de maarschalk, welken zij *Bugeaud den Afrikaan* noemen, en bij al de turksche pacha's en de romeinsche proconsuls vergelijken, op niets minder bedacht zijn, dan op zich onafhankelijk te verklaren, en zou hij er naar staan, om zich tot Koning of dey van Algerië te doen benoemen!!! Het *Journal des Débats* doet opmerken, dat uit de circulaire des maarschalks blijkt, dat hij zonder de Kamers niet wil te werk gaan, en slechts ophelderingen vraagt, betrekkelijk een plan, dat hij nuttig en goed oordeelt, weshalve er van een nieuw koningrijk en een nieuw stamhuis volstrekt geen kwestie kan wezen.

— Na Toulon en Bordeaux is de beurt aan Lyon, om door eenen brand bezocht te worden. Maandag zijn daar op de Saône twee schuiten met hooi in brand geraakt, en door den stroom tegen de in aanbouw zijnde Nemours-brug gedreven. Deze brug is met de stellingen, de twee hooischuiten en eenige andere vaartuigen afgebrand. Gelukkig heeft men geene menschen-levens te betreuren gehad.

BELGIE.

— Te Londen is eene algemeene maatschappij van stoomvaart op de Schelde en de Teemsche tot stand gekomen, met een kapitaal van 300,000 pond sterl. Een der eerste scheepsdiensten, welke zij moet inrigten, zal van Blakwall vertrekken en dagelijks te Terneuzen aankomen. Een bijzonder schip zal de dienst doen van Terneuzen naar Gent en Vlissingen. Een ander schip zal de rivier opzeilen, van Terneuzen naar Antwerpen. De reeds aangekondigde dienst tusschen Antwerpen en Petersburg zal door dezelfde kompagnie ingerigt worden.

— Nopens Madrid schijnen de berigten het niet eens. De rust, die er heerscht, is eene gedwongene rust. De kooplieden hebben moeten gehoorzamen, door hunne winkels te openen, maar vele willen niet verkoopen: zij vragen voor hunne goederen zoo veel geld, dat zij niet te verkrijgen zijn. Men wordt overal bespied, zoodat men in de brieven niet durft schrijven wat men wil. *Narvaez* tracht door geweld en spionage eenen opstand tegen hem te onderdrukken.

NEDERLANDEN.

DEVENTER, den 29. Augustus. Behalve het oprigten van eene gedenkzuil, ter nagedachtenis van wijlen den graaf *J. H. van Rechteren tot Appeltern*, bestaat er een ander echt nationaal plan, en wel het invoeren van een' UITERLIJKEN NATIONALEN ROUW over den betreurden volksvertegenwoordiger, op gelijke wijze als zulks in der tijd over den dood van *J. D.* baron *van der Cappelen* en *van Speyk* heeft plaats gehad.

Men verneemt daarbij, dat tot dat einde reeds, door handelaren in mode-artikelen en manufacturiers, bij eenige fabrijkanten bestellingen gedaan zijn van onderscheidene voorwerpen, tot dagelijksch gebruik en van luxe, als bij voorbeeld *foulars*, *zakdoeken*, *heeren halsdoeken*, *vesten*, tafel- en *piano-kleeden*, *tapyten*, enz. enz., alle welke, *à la van Rechteren*, zullen prijken met het volledige of gedeeltelijke wapen van wijlen den edelen Graaf, welk wapen bestaat uit een *rood kruis* op een gouden veld, en verdere attributen.

Naar wij tevens geïnformeerd zijn, zullen de meesten der voorwerpen op een *zwarten grond*, een *wit kruis* bevatten, in verschillende grootten, met aanduiding, door regtstandige *zwarte streepjes*, dat het een *rood* kruis voorstelt. Op andere artikelen, naar derzelver aard en den smaak, zal de natuurlijke kleur, *rood*, gevolgd worden, op eenen daarbij eigenaardig passenden grond.

Het valt niet te betwijfelen of dit gelukkige, echt vaderlandsche plan zal algemeenen *bijval* vinden in geheel Nederland. Inzonderheid zullen de bewoners van Overijssel, die, in bijzondere opzigten, zulke dure verpligtingen hebben aan den gewezen, zoo geliefden bestuurder van hun gewest, geene de minste opwekking of aansporing tot eenparige deelneming noodig hebben.

— Ook onze natie huldigt den tijdgeest bij de heerschende mode, om zich van voorwerpen te bedienen, die door het een of ander zich onderscheiden, en naar zekere zaken of personen genoemd zijn. Wij wijzen slechts op de *Polka*, den wellustigen dans, waarnaar de vreemdste dingen worden genoemd. Immers alles is tegenwoordig *à la Polka*. Mogt de onwaardige vereering van een gering Boheemsch boerenmeisje, de uitvindster dier apesprongen, eerlang ten eenenmale verdrongen worden door eene allezins verdiende hulde aan de nagedachtenis van eenen graaf *van Rechteren*, den te vroeg der natie ontrukten man des volks, den vriend des vaderlands, den beschermer en weldoener zijner medeburgers! Hij is die hulde dubbel waardig.

— De landbouwers wordt aangeraden in Sept. of October, op eene diepte van 10 à 12 duim, aardappelen te pooten. Bij de vorst wordt over de aardappelen stroo of mest gestrooid. Den geheelen winter door heeft men alsdan goede aardappelen. Deze winteroogst is 4 malen overvloediger dan de zomeroogst. De aardappelen moeten 's morgens worden gepoot.

— De *Kamper Courant* deelt in No. 853 de geruchten mede, dat ook in ons vaderland pogingen aangewend werden, om eene katholijke kerk buiten Rome om te stichten. Wij zouden die poging in Nederland nutteloos houden. Die kerk bestaat reeds langer dan eene eeuw, ofschoon zij zich daarvan willens of onwillens niet bewust is. Het is de bisschoppelijke kleresij, met haren prelaat te Utrecht. Zij moge uit een verkeerd begrip van katholiciteit, den moed of den wil niet gehad hebben, om zich formelijk van Rome, dat in den vollen zin katholijk is, als men het geheele Oosten, Griekenland, Rusland en de millioenen Protestanten voor nul rekent, te scheiden. Rome heeft de kleresij uitgeworpen. Zij staat dus, of zij wil of niet, afgescheiden van Rome. Zij is echter hoezeer ook onlangs door den Staat miskend en in hare wettig verkregen regten gekrenkt, een Nederlandsch, niet Roomsch katholijk kerkgenootschap. Dat kerkgenootschap neme het besluit, om van zijne zijde te doen wat men te Rome doet, het make zich zelfstandig, en het zal laten vallen, wat menig in die kerk zelf onhoudbaar acht. Het plaatse zich op de hoogte van den tijd, en niemand zal beweren, dat er in Nederland noodig is eene Nederlandsche katholijke kerk op te rigten. Er staat te Utrecht eene Germaansche Bisschopsstoel, rondom welke de Germaansche volksstammen zich tegenover den Italiaanschen zouden kunnen vereenigen. Utrecht zal óf opstaan, óf den doodslaap insluimeren.

MIDDELBURG, den 1. September. Wij verheugen ons te kunnen berigten, dat, bij hooge beschikking van den 28. Aug., aan den heer *D. Dronkers* concessie is verleend tot den aanleg van een ijzeren spoorweg, uitgaande van de hoofdstad van Zeeland, met een zijtak naar Vlissingen, door de Provinciën Noord-Braband en Limburg.

Dit hoogst gewigtig ontwerp, hetwelk in verband staat met eene in project zijnde haven, bestemd voor de meest diepgaande schepen, om van daar langs den kortsten afstand de Noordzee met den Rijn te verbinden, verkreeg eerst in de maand Maart ll. eenige bekendheid, en verwierf spoedig de attentie van Zijne Exc. den heer Staatsraad Gouverneur dezer provincie, in die mate, dat men de waarheid zeer te kort zoude doen, door hier niet openbaar te verklaren, dat men aan Zijne Exc. de gewigtige voordeelen zal verschuldigd zijn, welke deze zaak in de gevolgen kan aanbrengen.

Is eenmaal een plan tot stand gebragt dat allerwege de goedkeuring verwierf, dan is het voorwaar het tegenwoordige. De verschillende hoofden der provinciale besturen, de kamers van koophandel van de in deze betrokkene steden en verdere hooge corporatiën, hechtten allen, zoo wij vernemen, met de meeste belangstelling daaraan hunne goedkeuring en legden zonder onderscheid den grootsten ijver aan den dag, om zelfs de minste omstandigheid aan dit ontwerp verbonden, grondig te onderzoeken.

De bepaalde plaatsen, welke deze weg zal doorsnijden, zijn ons niet met juistheid ter kennis kunnen komen, doch wij vermeenen te mogen melden, dat dezelve onder anderen langs 's Hertogenbosch, door Venlo op den regter Maasoever naar Maastricht is aangewezen.

In onze Courant van ll. Donderdag gaven wij de verzekering, om in een onzer volgende nommers een uitgebreid verslag over het doel en de vermoedelijke resultaten bij de verwezenlijking van dit ontwerp onzen lezers te zullen aanbieden; wij herhalen nogmaals deze toezegging en voldoen daaraan gaarne zoo spoedig mogelijk. (*Midd. Ct.*)

INGEZONDEN STUKKEN.

Des Ministers raad.

Wij hebben van goeder hand vernomen, dat een onzer Ministers, met iemand die gepetitionneerd heeft in gesprek zijnde, dezen dringend verzocht heeft: « *Om het er nu toch bij te laten.*" Wij danken Zijne Excellentie nederig voor deze onbandigheid, en maken met vreugde gebruik van den wenk ons daardoor gegeven.

De Minister smeekt: *dat men het er nu toch bij late*; dat is: HIJ BIDT DAT MEN GEENE PETITIEN AAN HET HOOFD VAN DEN STAAT RIGTE; — hierdoor verraadt de sluwe staatsman ons de toenemende zwakheid der oligarchie; hierdoor toont hij ons welke hevige angst de volksstem hem en de zijnen aanjaagt; maar hierdoor ook leert hij ons, dat een algemeen petitionnement ons *eenig* en *onfeilbaar* redmiddel is.

1°. *De Minister verraadt ons de zwakheid zijner partij.* Wie kan dit tegenspreken? Indien de heerschende partij zich sterk voelde door eene innige en hartverheffende overtuiging van het regt op hare zijde te hebben, — sterk door het groote getal en de achtbaarheid harer voorstanders, — zou zij zich dan verlagen om, tot eenen harer bitterste vijanden, door het orgaan eens Ministers, smeekend te naderen, om hem te bidden zijn geduchtste wapen af te leggen? Zou zij niet veel liever den aanval moedig afwachten en trotseren? — Indien de oligarchie meende, dat zij de petitionneerenden zullen, onbeduidende lieden zijn, zou zij dan niet met een hovaardig glimlagchen op de smeekschriften neêrzien? — O er is geen twijfel aan, de partij van het behoud voelt zich ontzenuwt en weet dat zij wegkwijnt; zij weet dat het onregt eindelijk zwichten moet voor waarheid en regt; zij begrijpt dat knevelarij en intrigue eens ontmaskerd worden; zij ziet dat het volk meer en meer den blinddoek afwerpt, en zij *weet*; ja *weet met zekerheid*, dat het getal dergenen die zich tot het Hoofd van den staat willen wenden, veel grooter is dan dat van hen, die zich tot de Staten-Generaal hebben gerigt; zij *weet met zekerheid*, dat vele *achtbare* namen onder die smeekschriften zullen gevonden worden.

2°. Uit dit gevoel van zwakheid spruit natuurlijk de angst welke 's Ministers woorden ons zoo *naïf* verraden; doch het is er echter de eenige oorsprong niet van. Neen, neen, niet *alleen* omdat de oligarchie *zwak* en de partij der vooruitgang *magtig* is, sidderen de Ministers voor petitien, — want eene *kleine* bende, welke *eendragtig* is, door list bestuurd wordt en *alle* middelen, ook de *laagste*, bij de hand neemt, kan het dapperste leger doen zwichten; — neen, neen, zij sidderen niet omdat *zij* zwak en *wij* sterk zijn, maar vooral omdat zij weten dat de stem van een zuchtend volk altijd weêrklank vondt in het hart van eenen ORANJE. — De Koning *mag* en *moet* niet weten dat het geheele volk herziening verlangt, dat de edelste en achtbaarste der natie de hervorming voorstaan. Hij *moet* gelooven, dat zij, die hunne stem voor 's lands heil deden hooren, altemaal fortuinzoekers, oproermakers, sluwe intriganten of valsche en afvallige vrienden zijn; — *daarom* mogen geene petitien regtstreeks aan den Koning gerigt, Hem de waarheid doen kennen.

De regering weet zeer goed dat het edel hart van WILLEM II kloppen zal van aandoening, wanneer zijn volk zich smeekend tot Hem zal wenden; — zij weet dat Hij *zien* en *begrijpen* zal, wanneer de 6000 die nu tot de Staten-Generaal spraken, met nog 50,000 anderen er bij, hunne smeekschriften voor zijnen troon zullen leggen; — zij weet dat het dan *voor haar* NOODZAKELIJK zal worden om hervorming te schenken; dat zij dan niet langer Vorst en volk aan hare schandelijke leiband zal kunnen houden.

3°. Daarom zeggen wij zonder aarzelen, dat 's Ministers bede ons bewijst dat het petitionnement ons eenig redmiddel is. Kunnen wij er aan twijfelen, wanneer onzen vijand ons vriendelijk verzoekt er geen gebruik van te maken? — O, heb dank, hartelijk dank, slimme Minister! voor uwen wenk; — uwe woorden zouden wij met gouden letters willen doen drukken; wij zouden ze door eenen heraut willen doen uitroepen voor geheel het volk, want zij bewijzen dat wij, *nu en altijd* waarheid hebben gesproken.

Volk van Nederland! een uwer Ministers roept u toe, dat het petitionnement aan den Koning uw vreesselijkst wapen is. Grijp het dan aan, eendragtig en moedig! Gesterkt door ministerieele woorden, beloven wij u, bijna zeker, de overwinning.

. . . .

Doch — hier blozen wij over ons zelve. Hoe! wij zouden u alleen eene goede uitkomst voorspellen, omdat de hooheid zich zelve verraden heeft? God behoede zulk eene laagheid! Geen sluwe Minister behoefde ons te zeggen dat WILLEM II zijn volk lief heeft; ons hart had het ons reeds lang toegeroepen. — Neen, volk van Nederland! al had de regering hare angst niet verraden, *toch* zoudt gij alles goeds moeten verwachten, want ook het hart van uwen Vorst klopt voor vrijheid en regt; vertrouwt dan op Hem en vertrouwt op God! Uwe wenschen zullen vervuld worden, want ORANJE is regtvaardig en kent Zijn pligt!

Ja, de hervorming zal ons niet onthouden worden; dat *gevoelen*, dat *weten* wij en gelooft ons, gij, die nu onder duizend bezorgdheden gedrukt gaat, gij die weent en jammert, en zelfs van onze hervorming nog geene dadelijke uitkomst kunt verwachten; herstel van orde en regt bij de regering is de eerste stap ter zedelijke verbetering der geheele maatschappij; het is de dageraad, die het heerlijke licht van godsdienst, liefde en geluk aankondigt, hetwelk eenmaal voor de geheele menschheid zal opgaan, om haar uit eenen benaauwenden doodslaap tot zelfsgevoel, tot edele krachtsontwikkeling, tot waarachtig leven, tot geluk te roepen!

. . . .

Met het oog van onzen geest zien wij in verrukking die vernieuwing der geheele maatschappij, welke onze sterfelijke oogen zeker nimmer aanschouwen zullen, en, vertroostend roepen wij der lijdende menschheid toe, [illegible] de groote Engelsche schrijver DICKENS eenen armen in [illegible]ond legt: « Ik weet dat onze erfenis door den tijd voor ons bewaard wordt; ik weet dat de tijd eens zal opkomen als eene zee, welke allen die ons verongelijken of onderdrukken, als dorre bladeren

zal wegspoelen. Ik zie den vloed reeds naderen! Ik weet dat wij moeten hopen en vertrouwen, en noch aan ons zelven, noch aan het goede in anderen twijfelen."

Doch met denzelfden schrijver zeggen wij waarschuwend tot hen die met wrevele hand alle vooruitgang willen stremmen:

«De stem van den tijd roept den mensch toe: «Ga vooruit!" De tijd bestaat opdat hij zou vooruitgaan, toenemen in waarde, in geluk, in zedelijkheid; opdat hij zou vorderen naar dat doel, dat binnen zijne kennis en bereik ligt en daargesteld is bij het begin van den tijd en den mensch. Eeuwen van duisternis, goddeloosheid en geweld zijn voorbijgegaan; ontelbare millioenen hebben geleefd, hebben geleden, zijn gestorven om den weg te wijzen, die voor hem ligt. Wie hem tracht terug te doen keeren, of in zijnen loop te stuiten, stuit een ontzaggelijk werktuig, dat den onvoorzigtige zal verpletteren en door zulk eene oogenblikkelijke stuiting altijd des te geweldiger en onbedwingelijker zal worden."

Mijnheer de Rationalist!

Ik heb uw artikel in de *Vlissingsche Courant* van den 1. dezer met genoegen gelezen; wat mij bijzonder beviel was uw voorstel, om de clairvoyante van den Heer SPAAN te 's Hage in aanraking te brengen met de schatkist en de zieke grondwet. Mij dunkt, als zij dan toch in den Haag is, dat het niet onaardig zoude zijn wanneer men haar eens een' blik in het verledene deed werpen, betreffende die zuur opgebragte penningen der landzaten, welke, volgens onze Tweede Kamer, geroofd of verdwenen zijn, zonder dat het bekend is, althans aan ons eenvoudigen, waar zij gebleven zijn. Het was no eigenlijk mijne bedoeling niet om dat geld in de kist terug te brengen, in 't geheel niet! het gaat der natie zoo gezegend, dat het er op eenige millioenen niet aankomt, — en dit zou mogelijk ook zijne zwarigheid kunnen hebben, dewijl men van eenige kanten zou kunnen spreken van verkregene regten; — het zou alleen zijn in het belang der geschiedenis en tot spiegel der nakomelingschap. Mijn plan zou zijn de clairvoyante in aanraking te brengen, niet met eene verrotte aardappelstronk, maar met hen, grootkruisen en andere kruisen van ons land, die eenige jaren geleden, direct of indirect, tot de kist in betrekking hebben gestaan; aldus zou misschien de waarheid aan het licht komen. Deze ontdekt zijnde, zou men, ten koste der natie, te vinden uit opcenten op het patent, — opdat toch vooral de ambtenaren en aanzienlijken niet zouden getroffen worden, als strijdig met den Nederlandschen zin, — eene groote plaat moeten laten vervaardigen, waarop zij, die zich aan den roof of het zoek maken hadden schuldig gemaakt, naar het leven geteekend stonden, met al de sterren, kruisen, linten enz. er bij, welke hun op de vaderlandslievende borst hingen of nog hangen; ten gemakke van hun die de heeren niet persoonlijk gekend hebben, kon men er den naam bij voegen, met al de titels waarop zij aanspraak mogten maken en de ambten en bedieningen, waarmede zij waren overladen; ook zou er met duidelijke cijfers moeten bijgevoegd zijn het montant, hetwelk ieder hunner jaarlijks van den lande genoot. Voorts aan hunne voeten, in zakken Zeeuwsche rijksdaalders, de som, welke de clairvoyante, als door hen oneerlijk verkregen geld, zal hebben bekend gemaakt; was evenwel de stapel voor sommigen te groot, dan zou men gouden Willems kunnen nemen en dit op de zakken noteren. Verder wenschte ik dat Z. M. eene wet uitvaardigde, waarbij gelast werd, dat zoodanige plaat zou vereerd worden (alles te vinden uit de opcenten op het patent) aan de Ministers, Staten-Generaal, in 't kort aan ieder aanzienlijk ambtenaar, ten einde dezelve in hun kabinet, bureau of slaapkamer op te hangen; voor het gemeen, dat is te zeggen voor hen die niet tot de voorgaande cathegorie of tot de millionairs behooren, moest de plaat verkrijgbaar worden gesteld à *f* 3 (ongesnoeid), en dit geld te gebruiken om eenige vergoeding te schenken aan sommige onnoozele sukkelaars, die, sprekende of schijvende een onfatsoenlijk woord bezigen, waardoor eene zaak bij de regte naam wordt genoemd, — ook al strijdig met den Nederlandschen zin, — en zij aldus in onaangename aanraking met de geregtigheid komen.

Zoo mijn plan u bevalt, mijnheer de Rationalist, en u dacht dat het met goed gevolg kon in werking gebragt worden, zou ik mij gaarne te dien einde aan den heer SPAAN willen adresseren. Mogt u omtrent deze zaak nog iets op 't hart hebben, zoo gelieve te schrijven aan de Redactie der *Vlissingsche Courant*, die mij door middel van haar blad uwe brieven wel zal willen mededeelen. Als wij en den heer SPAAN eens de onwaardige werktuigen waren waardoor dat groote geheim met die millioenen aan den dag kwam! Nu, mijnheer! wij aardwormen mogen ons niet verhovaardigen, maar tegen u gezegd, een beetje grootsch zou ik er toch wel op wezen.

MIDDELBURG. X.

De Orde van den Nederlandschen Leeuw.

Gij siersel van der braven borst,
O teeken van den Leeuw!
Pronkt ge altijd op der ed'len borst,
Zoo als in vroeger eeuw?
Roemwaarde helden! bloost gij niet,
Wanneer ook apenteelt,
Op 't nietig blijk van hofgunst prat,
In uwen luister deelt? —
Och, mannen! als de strijd begint,
Dan komt de waarheid uit;
Steiloorig ras! gij wordt gekend,
Al draagt ge een leeuwenhuid!

AARDENBURG, 29. Augustus.

MENGELINGEN.

Verschijnsel aan de Maan.

In de Prov. *Friessche Courant* van 31. Aug. leest men onder bovenstaand opschrift het volgende:

«Gisteren avond kwartier voor twaalf uren, is door mij en mijnen vader te Cornjum waargenomen, een zeldzaam of liever een nooit gezien verschijnsel aan of met de Maan.

«De Maan scheen zeer helder aan eene onbewolkte lucht. Onder deze ob[illegible] nam zij aanmerkelijk af, beginnende deze afneming van den bovenkant tot beneden aan den onderkant, totdat zij niet meer zigtbaar was, waardoor er eene aanmerkelijke verduistering plaats had.

«Na circa 4 of 5 minuten was van de Maan niets zigtbaar. — Waarna van het Zuiden eene verlichte of vurige boog te voorschijn kwam, (zoo licht als de Maan zelve) ter halver hoogte van de Maans grootte.

«Verlichtende deze boog zich allengskens van het zuiden tot het noorden.

«Zijnde deze verlichte boog nagenoeg 3 Nederl. tellen lang en 3 Nederl. duimen breed. Waarna onder de Maan zich insgelijks een verlichte boog vertoonde. — Daarna kwam eene lijn of boog ten Noorden van de plaats der Maan, te voorschijn van boven tot beneden, in eene verticale rigting. Gelijkende toen het geheel, zeer veel naar eens menschen oog.

«Bij dit majestueus en nooit gezien gezigt, verdween de onderste boog, van af het Noorden tot het Zuiden.

«Bij het onzigtbaar worden van die boog, verdween de verticale boog van onderen af.

«Daarna werd insgelijks onzigtbaar de verlichte lijn boven de plaats der Maan van het Noorden af beginnende tot het Zuiden.

«Waarna er van de Maan en de bestaan hebbende verlichte lijnen niets zigtbaar was, en de verduistering was weder gelijk als bij het begin onzer observatie.

«Hierna kwam eene ster te voorschijn, regtstandig boven de plaats der Maan.

«Deze ster was ter grootte, nagenoeg als de ster *Venus*. Toen die ster verscheen, schoot daaruit eene verlichtende straal, (boogsgewijze) naar het Zuiden ter lengte van p. m. 1½ Nederl. el.

«Welke ster voor ons oog, al grooter en grooter werd, tot dat dezelve in nagenoeg den tijd van 3 minuten, zich weder in de gedaante van de maan veranderde. — Waarna het dadelijk veel lichter werd dan het bij den aanvang van het *Maanverschijnsel* was.

«Van het begin tot het einde dezes Verschijnsels, was er nagenoeg 20 minuten tijdsverloop. Bij het begin was de Maan nagenoeg 10 gr. hoog boven den horizon in het O. t. N.

«Wijsgeeren en Natuuronderzoekers, mogen eens nagaan hoe of op welke wijze dit *Maanverschijnsel* heeft plaats kunnen hebben.

CORNJUM, JAN B. ALGRA."
den 27. Aug. 1845.

TOT EEN LESJE VOOR DEN HEER VAN HALL OVERGENOMEN.

De minister van financien (Belgie) heeft een nieuw fiscaal middel uitgevonden om eenige geringe werklieden en arme boertjes te plagen en te straffen. Meester MALOU wil de personen die hoenders vetten doen betalen en dwingt hun een patent te nemen als koopman in wild en pluimgedierte. Vele kleine boeren zijn reeds zoover gebragt dat zij geen koe meer kunnen houden, en in de onmogelijkheid zijn om een varken te mesten. Eenige dezer ongelukkigen houden hoenders, die zij kweeken en vetten, en terwijl men hen voor koe noch varken een cent vroeg, dwingt men hun een patent te nemen voor het vetten van een hoen! (*Vaderlander*)

Nieuwmodische annonce. — Huwelijksvoorstellingen, aanvragen om winstgevende ambtjes, postjes en emplooitjes in de couranten hebben wij, volgzieke Hollanders, reeds lang van onze buren overgenomen. Zou 't ook ligt niet navolging verdienen, dat men geboorte-, huwelijks- of doodstijdingen in rijm kleedde! in den trant b. v. van eene annonce, die wij daar in het «*Müncher Tagblatt*» vinden, van nagenoeg dezen inhoud:

«Tot mijn smart en schade van de nering,
Stierf op heden mijn beminden man,
Kleedermaker FRITS ANTONIE HEERING;
Ten gevolge van een zware tering',
En ik geef 't publiek daar kennis van,
Allen, die mijn HEERING *zaalger kenden,*
Vatten ligt wat ik aan hem verloor;
Dat zij toch hun gunst niet van mij wenden,
Want, spijt alle nooden en ellenden,
Zet ik prompt onze oude affaire door.
Wed. F. A. HEERING.

LIEFKOZINGEN IN GROOT OF KLEIN FORMAAT. — De fransche dichter DELILLE leefde, vóór zijn trouwen, met eene huishoudster, die somwijlen vrij driftig kon worden. Bij deze stormen toonde hij de grootste gelatenheid en wist het onweder niet zelden door het een of ander schertsend woord te doen bedaren. Op zekeren dag bestond er een twist, en de vriendin door de kalmte van den dichter tot nog heviger toorn geprikkeld, begon hem met boeken te bombarderen, welke zij een voor een van de planken haalde. Toen DELILLE zag, dat zij steeds de grootste boekdeelen nam, om hem naar het hoofd te werpen, zeide hij met de uiterste bedaardheid: «Maar kunt gij mij dan niet ook even zoo goed uw liefkozingen in een kleiner formaat doen [illegible]komen?"

ALLERLEI.

Vele oude lieden zouden ons, door het bestendig roemen van de dagen hunner jeugd gaarne overreden, dat men in dien tijd geen onverstandigen of dwazen had; maar ongelukkigerwijze zijn zij zelven als sprekende voorbeelden daarvan overgebleven.

Domkoppen kennen even weinig de wereld, waarin zij leven, als de ezels de geschiedenis der natuur, die doornen en distels voor hen doet groeijen.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 2. September. Sedert den 30. Augustus zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Clara, N. Paulsen, Tonderen, wol; Tietje, G. L. Visser, Hamburg, Catharina, H. Hansen, St. Petersburg, beide stukgoed; Hoppet, J. Dalien, Wismar, lijnzaad; Adelheid, J. Gilleot, Frau Steinje, K. Molenaar, Hercules, J. Swenne, alle Riga, lijnzaad.

Voor Middelburg bestemd:

Dorothea Ann, J. Mackay, Sunderland, steenkolen.

Voor Brussel bestemd:

De vrouw Johanna, G. H. Dresley, Gohtenburg, hout; Frederika Elvine, H. Storm, Regina, H. H. Koop, beide Riga, hennep.

Voor Gend bestemd:

Aleta, L. Hansen, Riga, lijnzaad.

Voor Dendermonde bestemd:

Geerdina, P. Zoutman, Riga, hennipzaad.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIENEN.